Zbiór procesów
z 18 wieku

Cz. IV

Dziada

Jakoba Gieysztora

Dziedzictwo

Z Biblioteki Jan. Kaz. Gieysztora

1. Wilno — Ryx.

2. Wigdorowicz — Wichert.

3. Katmanowicz Klawko — Wigdorowicz.

4 — —

5 — —

6. Biskup Wileńs.

7. Żydy — Wichert.

8 — —

9. Wulfowicz — Radziwiłł.

10 Leybowicz — Menasowicz. Wigdorowicz.

11. Włościanie Star Wielondskiego — Walewski An.

12. Poniatowscy — Walewski.

13. Szydłowski — Micewicz — Jasiński.

14 — —

15 Hausman — Piltowski —

16 Potocki — Grodno.

17 Brzostowski Xaw — poddani Mosibrowscy.

18 Stankiewicz — Murzynski — Dederko

19. Domański. Szpink. Karmelici. Rudomina. Olskiorko

20. Alexandrowicz — Grodno.

21 ~~Ostrowski Gnatowski.~~ zob. 14633. III. t. V. Nr. 13.

22. Murzynski — Ryż — Niemcewicz — Krasnodębski.

23. Tęgoborski —

24. Gorecki — Wilno.

25 — —

26 — —

27 — —

28 — Berez Kartuzi — Niemcewicz —

~~28a~~ 29 — —

Stoklicki Star — Minejko.

~~29~~. Minejko — Malinowski.

30. Giepster — Pilecka.

31 — —

32 — —

33. Sokołowski — Wilno
34. — —
35 — Karmelici — Giedroyć.
36 — Świrski. — Kowno.
37. Puciłowski — Kowno
38. Kurkiewicki — Orzeszko.
39. Dorohiny Franc. — Orzeszko.
40 — Orzeszko
41. Piasecki — Czerniecki. Wołodźkowa. Wołodźkiewicz
42. Odyniec — Zahorska — Rzymsowat Łysicki.
43. Białopiotrowicz — Bryglski
44. Kostrowicki — Wasilewski.
45 — —
46 Tołoczko — Kamedułi Węgier.
47. Wojnicki — Bożarski. Tayler
48. Pohl Jgd. — Plater.
49. Przezdziecki — Zasław.
50. Cherewicz — Przezdziecki — Marcinkiewicz,
51 Marcinkiewicz — Radziwiłł, Chreptowicz
Sapieha.
52 Sapieha — przedziecki.
53 — — Matuszewicze — Giedrowski — Bobrowniccy
54 Klemwelc — Matusewicze — Giedrowski.
55.
56. Klemwelc.

51. Agent Gro...

PRODUKT

W. Jmć Pana Stanisława Marcinkiewicza Sędziego Ziemskiego Powiatu Lidzkiego.

PRZECIWKO:

JO. Xciu Michałowi Radziwiłłowi Kasztelanowi Wileńs: JW. JP. Joachimowi Chreptowiczowi Podkanclerzemu Litewskiemu qua Opiekunom, a JJ. WW. Annie z Xiążąt Radziwiłłow Matce, Michałowi in minorennitate będącemu qua Aktorowi Przezdzieckim, Starościnie i Starościcowi Mińskiemu; tudzież JO. Xciu Jmci Alexandrowi Sapiezie Kanclerzowi W. W. Xstwa Litt: jako Ewiktorowi.

Wstęp do Sprawy:

Nie ten iest zamiar ustaw kraiowych, gdyby, albo dla bytności działu nie prawnego, i od powszechney wiadomości ukrytego, albo dla niebytności działu, przedaże prawne w Dobrach nie dzielnych upadały?

Lecz, iżby część onych z ogułu maiątku nie dzielnego nabywaiący, większey części nie zaymował, nad należność części Prawodawcy swego: a zaiętą większość, aby do wyrównania oddał.

Ten iest, a nie inny cel do wymiaru sprawiedliwości, względem Dobr nie dzielnych w Art: 11. i 12. z Rozdz: 6. prawem wyznaczony.

Przeciw tey prawdzie JW. Przezdziecki, ani prawodawca onego J. O. Xże Jmć Kanclerz, jako większą część Dobr nie dzielnych od przedaży pozostałych posiadaiący, nie mieli sprawy z Wm Marcinkiewiczem o wyrównanie.

Nie zaprzeczali: że Jerzy Sapieha Stolnik Litt: Prawodawca W. Marcinkiewicza, był równym Aktorem z Alexandrem Sapiehą Marszałkiem Litew: Dóbr Zasławia, i attynencyalney Maiętności Dubrow, i że oprócz tych, dalsze Hrabstwa były ich nie dzielnym aktorstwem.

Nie zrzekał się JO. Xże Jmć Kanclerz Dobr po tymże Jerzym Sapiezie Stolniku Litt: Ewiktorze Marcinkiewiczowskim bez-dzielnie spadłych, a pośledniey rozebranych.

Ani J. W. Przezdziecki Dobr Zasławia po nim pozostałych, a przez Kanclerza Dziadowi JW. Przezdzieckiego wyprzedanych, przez siebie posiadanych, jako większych do wyrównania z Dubrowami mnieyszemi nie oddawał.

Słowem: maiąc większą sobie część w gruntach i Poddaństwie pośledniey wyprzedaną w Zasławiu, nie żądał JW. Przezdziecki wymiaru gruntow, ni Weryfikacyi Poddaństwa Dubrowskiego, pierwiey Marcinkiewiczowi wybytych.

Nie

Nie było zatym naymnieyſzey przyczyny do nagany i ruiny prawa pierwo przyznanego Marcinkiewiczowſkiego.

Sąd też Ziemſki Minſki co do dziedzictwa Dubrow przez JW. Podkanclerzyca za działem Sapieżyńſkim pretendowanego, tenże Dział między Jerzym Stolnikiem Litt: a Alexandrem Marſzałkiem Litew: Sapiehami, w Roku 1722. Junii 5go dnia zaczęty, a nie dokończony, jako nie przyznany, za nie ważny, a Dobra Zaſław z Dubrowami tymże Działem na Alexandra Sapiehę Marſzałka Litewſkiego zapiſane, za nie dzielne między temiż JWW. Sapiehami uznawſzy, równemi ich Aktorami Zaſławia i Dubrow oſądził.

Ale w dalſzych ſwych wyrokach tenże Urząd Ziemſki Minſki przeciwny nietylo prawom kraiowym, lecz i własnemu nawet wyrokowi uformował Dekret.

Przyczyny w nim wypiſał do wyznaczenia działu, i wyrównania onego, a w konkluzyi właśnie jakby za poprzedzaiącym działem Zaſław i Dubrowy na połowę dzielącym od połowy dziedzictwa Dubrow, nie respektuiąc na większość obſzerności Zaſławſkiey od przedaży pozoſtałey, W. Marcinkiewicza odſądził, a tym ſamym Dobra Zaſław i Dubrowy za dzielne, bez działu poprzedniczego prawnego, contradictorie oſądził.

O to cała ſprawa w dowodach i prożbach naſtępnych.

1mo: O utwierdzenie Dekretu Ziem: Min: co do kaſſaty przerzeczonego zaczętego, a nie dokończonego i nie przyznanego działu, i co do uznania za ſpólnych Aktorow JWch Jerzego i Alexandra Sapiehow Dobr Zaſławia, z którego powodu:

O zachowanie W. Sędziego przy wieczyſtym aktorſtwie Dubrow attinencyi Zaſławſkiey, jako mnieyſzey części od Hrabſtwa Zaſławſkiego, z Dobr nie dzielnych wyprzedaney.

2do: O podnieſienie tegoż Dekretu w punktach przez W. Marcinkiewicza Sędziego Ziemſkiego Lidz: appellowanych, a z tego powodu o uchylenie pretensyi JW. Przezdzieckiego do dziedzictwa Dubrow uformowaney.

Koleyno o ſatysfakcyą Opisom i uſtawom krajowym w oſądzeniu Zarąk 100,000 złłt: na wyprzedanym i nabywaiącym Hrabſtwo Zaſław: jako Ewiktorach.

3tio: O peny appellacyine na JW. Przezdzieckim, y expenſa prawne.

Ze tak być powinno, rzecz do wiadomości:

JWW. JPP. Jerzy, Karol i Katarzyna z Xżąt Radziwiłłow Hlebowiczowie Staroſtowie Xſtwa Zmudz: Aktorowie Hrabſtwa Zaſławſkiego z Maiętnością Dubrowami do niego należącą, w Wojewodz: Mińskim położonego, ſummy 70,000 zł. u W. Kryſtyny z Fronckiewiczow *1mo* Krzyſzkowſkiey, *2do* Chrebtowiczowey Stciney Hajeńſkiey w Ru 1655. zapożyczyli, na exolucyą którey ſummy termin w Ru 1656. w dzień Swiętego Jana Chrzciciela opiſali.

W przypadku zaś nie opłacenia na terminie Maiętność ſwą Dubrowy cum attinentiis w ſpoſobie prawa zaſtawnego, teyże WJP. Chreptowiczowey poſtąpić obowiązali ſię.

Po niejakim czaſie, gdy taż Chreptowiczowa zoſtawiwſzy dwie Córki, jedną Annę z pierwſzego Małżeńſtwa Krzyſzkowſkę w zamęściu Denhoffową Ciwunową Wileń: , a drugą Katarzynę z powtórnego Małżeńſtwa Chreptowiczownę w zamęściu Czyżową, ſama odumarła?

Tedy

Tedy ciż Hlebowiczowie rzeczoną Maiętność Dubrowy z Folwarkiem Turczynowſkim za też ſamą ſummę 70,000. zł: JPP. Janowi i Annie z Krzyſzkowſkich Denhoffom Ciwunom Wileń: Sukceſſorom W. Chreptowiczowey w aktualną trzyletnią poſſeſſyą poſtąpili, i *w Ewikcyą Hrabſtwo Zasławſkie* podali, niemniey za nie okupem poſſeſyą zaſtawną od trzech do trzech lat warowali, pretenſye y ſzkody wſzelkie przy okupnie bonifikować w przypadku odeyścia jakiey części z Dóbr Ewikcyinych Zaſlawia tylą gruntow i Poddańſtwa (ileby odeſzło) dodać obowiązali ſię. *W dowod:*

1663. Maja 20. dnia datowane, eodemq; Anno Junii 24. w Trybunale Gł: W. X. Lit: przyznane, *a w nim wyraz pierwſzégo Dokumentu Chreptowiczowey, czytać.*

W czaſie ktorey zaſtawney poſſeſſyi, gdy Denhoffowie oboje poodumierali, poſſeſſya Mtności Dubrow zaſtawna przez Sukceſſorow Denhoffowey y Czyżowey, do rożnych wlewkowych tenutorow rozebrana zoſtała, a w części W. Marcinkiewiczowi Sędziemu Ziem: Lidzkiemu, tak Prawem natury po Czyżach, jakoteż za ſpłaceniem niektórych wlewkowych Zaſtawnikow doſtała ſię.

A zaś Aktorſtwo Hrabſtwa Zaſlawſkiego z Dubrowami po Hlebowiczach, na Kryſtynę Hlebowiczownę Córkę onych ſpadło.

Która doſtawſzy ſię w Zamęście JW. Kazimierzowi Sapiezie Wojewodzie Wileń: między innemi Dobrami, rzeczone Hrabſtwo Zaſlaw, y Maiętność Dubrowy w Dom Sapiehow wniosła.

W pożyciu zaś z tymże Wwdą Wileńſkim Mężem ſwym, dwuch Synow, Jerzego Staniſlawa Stolnika, y Alexandra Pawła Marſzałka Xſtwa Litew: Sapiehow, Sukceſſorami rzeczonych Dóbr po ſobie zoſtawili.

Po śmierci Wojewodow Wileń: Rodzicow ſwych, Jerzy Stolnik, y Alexander Marſzałek, Urzędnicy Litew: Sapiehowie Bracia Rodzeni zoſtawſzy Aktorami Dobr Oyczyſtych y Macierzyſtych, a mianowicie między innemi Macierzyſtemi, Hrabſtwa Zaſlawia, y odłączoney od niego Mtności Dubrowow w ſummie wyż wzmieniońey Denhoffom onerowaney, poſledniey przez różnych wlewkowych zaſtawnikow poſſydowaney, naoſtatek za ſkupieniem onych, do Poſſeſſyi W. Marcinkiewicza doſtałey? nie pojednokrotnie projektowali między ſobą w takowych Dobrach dział uczynić.

Jakož nayprzod punktami dzielczemi między ſobą zawartemi opiſuiąc ſię docześnie, Oyczyſte Dobra rozebrali, Macierzyſtemi zaś poślédniey podzielić ſię poſtanowili, y tymiż punktami dział generalny w póżnieyſzym czaſie uczynić, y przyznać obowiązali ſię.

1719. 8bra 13. Punkta ugodliwe dzielcze, *czytać w Dekrecie Ziemſkim Mińſkim folio 167.*

Poślédniey drugie punkta dzielcze ciż Sapiehowie między ſobą w Nowogrodku zawieraiąc, Dobra Macierzyſte na równe dwie części: iżby jeden nad drugiego większey części nie uzurpował, w Ru 1721. Febr: 10. dnia rozebrać między ſobą opiſali ſię.

1720. Aug: 2. dnia *drugie punkta tit: Dzielcze widzieć w tymże Dekrecie Ziem: Miń: na karcie 168.*

Upłynął czas determinowanego działu, a JWW. Sapiehowie znowu nie już dział generalny (jako uczynić y przyznać poſtanowili) lecz podobneż pierwſzym trzecie doczeſne dzielcze punkta między ſobą uczynili.

Ktoremi punktami, aczkolwiek wzmieniony Alexander Sapieha zoſtał uprojektowanym Aktorem Zaſlawia, excepto Folwarku Hui.

Jednakże nie wſzedł takowy dział do ſkutkow exekucyi ſwojey, do

 wia-

wiadomości powſzechney nie podany, jako w żadne Akta w czaſie ſwoim nie wprowadzony.

Zaczęty wprawdzie, ale nie dokończony, jako nie przyznany, od powſzechney wiadomości ukryty, jako w kondycyach Prawnych, wedle właſnychże ich pierwſzych punktow, nie dopełniony, a jako ſię poniżey okaże antedatowany, na co.

1722. Januarii 5. dn: *widzieć takowy dział w Dekrecie Ziem: Miń: na karcie* 169.

Nie było zatym między Jerzym, a Alexandrem Sapiehami, żadnego Urzędowego działu wedle Art: 26. z Roz: 9. udziałanego.

A pod niebytnością działu Urzędowego według tegoż Art: 26. z Roz: 9. być koniecznie powinnego, był pewnym Aktorem JW. Jerzy Sapieha Stolnik Litew: w połowie całego Hrabſtwa Zaſławſkiego.

Będąc zaś pewnym Aktorem w połowie Hrabſtwa Zaſławſkiego, był mocnym do proporcyi właſnego Aktorſtwa część ſwoią jakim chcąc Prawem w cudze ręce wypuścić, dać, darować, przedać, tak go zabeśpieczył Art: 1. z Roz: 7. co do wolności ſzafunku, niemniey Art: 11. y 12. z Roz: 6. co do mocy wyprzedania Dóbr nie dzielnych, *czytać.*

Jakoż tenże JW. Jerzy Sapieha Stolnik Litt: o wieczność Mtności Dubrowow przez Hlebowiczow od Zaſławia odłączoney, y w ſummie 70,000. złt: Prawem zaſtawnym onerowaney, z WJP. Mateuſzem Marcinkiewiczem Sędzicem Upit: Oycem W. Sędziego Ziem: Lidz: za ſummę 30,000. złt: zgodziwſzy ſię, y oną do ſummy zaſtawney dołączywſzy, ogułem za 100,000. złt: też Maiętność Dubrowy ze wſzyſtkim tym, jako Prawem zaſtawnym była onerowana, bez żadney excepcyi wiecznością temuż W. Marcinkiewiczowi Oycowi W. Sędziego wyprzedał.

Ewinkować od Brata ſwojego Alexandra Sapiehy Marſzałka Lit: y od każdego pretext ścielącego opiſał ſię pod zaręką 100,000. złt:

A dla pewności tey ſwojey przedaży, zarąk y wſzelkich obowiązkow, Ewikcyą na wſzelkie Dobra ſwoje, nie wyłączaiąc od teyże Ewikcyi Zaſławia, wnioſł y ubeśpieczył. *W dowod:*

1726. 7bra 2. dnia datowane, eorundem 3. dnia w Trybunale Gł: W. X. Litt: przyznane Prawo, *czytać.*

Tegoż czaſu JW. Jerzy Sapieha Stolnik Lit: W. Marcinkiewiczowi osobliwy Aſſekuracyiny na beśpieczeńſtwo wybytego Dziedzictwa Dubrow, wydał y przyznał Dokument.

Ktorym Dokumentem wſzelkie Dokumenta hæreditatis w Ru 1727. Marca 2. d. oddać, niemniey Brata ſwojego Alexandra Sapiehę Marſzałka Lit: do podpiſu tegoż prawa wieczyſtego doprowadzić pod zaręką 100,000. zł: obowiązał ſię, y Dobra ſwe wſzelkie pod Ewikcyą poddał.

A chociażby przez niedopełnienie obowiązkow, y do zapłacenia zaręki przyſzło, jednak moc nieporuſzoną zapiſu ſwego na zawſze zawarował. *W dowod:*

1726. 7bra 2. dnia datowana, eorundem 2. dnia w Trybunale przyznana aſſekuracya. *Legatur.*

Po wydaniu y przyznaniu takowych zapiſow przedażnego, y Aſſekuracyinego, tenże JW. Sapieha Stolnik Lit: liſtem ſwoim otworzyſtym do Archiwiſty ſwojego piſanym zadyſponował, ażeby Dokumenta na Mtność Dubrow przez ſię wyprzedaną ſłużące W. Marcinkiewiczowi wydał. *W dowod.*

1726. 7bra 3. dnia takowy Liſt, *czytać.*

Wedle których zapiſow, że JW. Sapieha Stolnik Litt: Dokumentow hæreditatis na terminie, ani po terminie W. Marcinkiewiczowi nie przyſtawił, y zapiſowi aſſekuracyinemu ſatyſfakcyi nie uczyniwſzy w kondyktowe opiſy in præjudicium wybytego Dzie-

Dziedzictwa z Bratem swoim Alexandrem Sapiehą Marszałkiem Litew: wchodzić począł? o to wszystko od W. Marcinkiewicza, jako też o skassowanie dzielczych zapisow in fraudem prawa Marcinkiewiczowi przyznanego poczynionych y o zarękę 100,000. złt: przed Sąd Trybunału Gł: W. X. Lit: adcytowanym został.

1727. 8bra 27. dnia Pozew z dowodem, *producitur.*

Za takowym pozwem nastąpił Dekret Trybunalski z Aktoratu W. Marcinkiewicza z JW. Jerzym Sapiehą Stolnikiem Litew: odkładowy.

Ktòrym Dekretem Trybunał kopie Spraw ad requisitionem JW. Stolnika dać nakazawszy, omnimodam securitatem possessyi Mtności Dubrow, vigore prawa wieczysto przedażnego y assekuracyinego zapisu W. Marcinkiewiczowi warował y zabeśpieczył. *W dowod:*

1728 Januar: 3 dnia Dekret Trybunalski w Dekrecie poniższym kontumacyinym dnia 6. Marca, tegoż Roku wypadłym, *czytać.*

Na powtòrnym zaś terminie po przywołaniu takowey sprawy za tymże Dekretem odkładowym JW. Jerzy Sapieha Stolnik Litewski Juryzdator Marcinkiewiczowski kondemnować się dopuścił.

1728 Marca 6 dnia Dekret Trybunalski kontum: *Prtr.*

W czasie ktòrego procederu, po wydanym zapozwie, rzeczone punkta dzielcze, jakoby pod Rokiem 1722 Januar: 5 dnia czynione, a w rzeczy samey znać po prawie przedażnym (jako się z żałoby dowodzi kondyktowie zrobione pierwszy kroć raz nie wcześnie do Akt Trybunalskich nie wiedzieć quo fine wrzucone zostały.

1728 *Febr: 4 widzieć takową niewczesną aktykacyą od Prawa Przedażnego, i od Zapisu Assekuracyinego pòźnieyszą, a wedle Konst: 1588 nic nie wartuiącą.*

Y po zaaktykowaniu nawet sam JW. Alexander Sapieha Marszałek Litewski takowych titulo Dzielczych punktow od samego onych nastania nigdy za żaden dział wieczysty nie maiąc, wedle onych nie sądził siebie być Aktorem. Y żadne o tym nie przeświadczaią miądzy niemi tranzakta.

Owszem tenże JW. Alexander Sapieha Marszałek Littt: pozywaiąc zastawnych Possessorow Zasławskich, JWW. Przezdzieckich, i innych do Exempcyi, za spòlnego siebie z Bratem swym Jerzym Sapiehą Stolnikiem Litt: Aktora w żałobach, i w całym procederze mianował.

A ztąd powszechności dał wiedzieć: Iż między niemi żadnego finalnego i prawego działu nie było. *w Dowod.*

1728: Marca 5 dnia Dekret Trybunału Gł: W. X. Litt: z JWW. Przezdzieckiemi i innemi *widzieć.* A w nim żałobę tegoż Alexandra Sapiehi Marszałka Litt: czytać in verba: *Iż co Maiętność Zasław &c. JW. JP. Stolnik W. X. Litt: tylko usum fructum, sobie pozwolone maiąc do dalszey dyspozycyi i pomiarkowania między żałuiącym Aktorem, Macierzyste Dobra onerować, zaś bez uczynionego działu żadnemi summami pogotowiu dziedzicznym prawem na wieczność zawodzić nie mògł, i czynić in præjuditium spòlnego Aktora i Dziedzica nie godziło*, a na drugim mieyscu teyże żałoby *do approbowania i ufundowania Aktorstwa żałuiącemu dellatorowi połowy tey to Maiętności &c.*

Ròwnież Jerzy Sapieha Stolnik Litt: nie znaiąc rzeczonych Punktow za żaden Dział, pozwał JW. Marszałka Brata swego na Trybunał przed upłynieniem jeszcze dawności Ziemsk: o nikczemność rzeczonych Punktow, do wyznaczenia generalnego działu.

 A JW.

A JW. Marszałek Litt: Brat onego nieutrzymuiąc tego Działu, i nie czyniąc żadnych krokow do twierdzy takowych Punktow, jako nie prawnych, a wedle brzmienia Art: 26 z Rozd: 9 docześnych, jedynie tylo godząc na zwłokę generalnego Działu konwinkować siebie dopuszczał.

1729 7bra 17 Dekret kontumacyiny *widzieć w widimusie.*

1730 Januar: 18 Pozew samego JW. Alexandra Sapiehi po Tenutorow Hrabstwa Zasławskiego, jako-też po W. Marcinkiewicza do wyrównania działu wyniesiony, dostatecznie przeświadcza: że Działu nie było, kiedy wyraża.

Loco 1mo *co do Zasławia:* in verba: *Rzeczonę Maiętność do pewnego terminu między Stolnikiem W. X. Litt: a JW. Marszałkiem W. X. Lit: Delatorem Bracią rodzoną nie dzielną.*

Loco 2do: *Tylko* usum & fructum *sobie pozwolone maiąc do dalszey dyspozycyi pomiarkowania między żałuiącym Delatorem Macierzyste Dobra onerować bez uczynionego Działu &c. zawodzić nie mógł.*

A nie tylko tenże Pozew wyświadcza: że Dobra Zasław niedzielne, lecz że Maiętność Dubrowy jest attynencyą Zasławską od nich odłączoną, *czytać.*

Koleyno JW. Jerzy Sapieha Stolnik Litt: po sprowadzoney za wyż wyrażonym Dekretem Exekucyi, kontynuiąc in ordine Działu w Trybunale proceder, zyskał powtórny Dekret.

Którym Dekretem podana przez JW. Alexandra Sapiehę Marszałka Litt: na niemożności z Wilna do Mińska zjechania obmowa uchylona, a po uchyleniu oney tenże JW. Marszałek kondemnowany został.

1731 9bra 5 dnia Dekret kontumacyiny Trybunału Gł: W. X. Litt: przez stronę przeciwną zaprodukowany, *w Dekrecie Ziem: Mińskim widzieć na karcie 175.*

W ciągu którego o dział procederu tak JW. Stolnik Juryzdator W. Marcinkiewicza, jako-też Marszałek Litt: Sapiehowie odumarli, a Dobra nie dzielne po sobie zostawili.

Po których, a mianowicie ex capite Stolnika, JW. Krystyna Sapieżanka Córka onego in voto Massalska Starościna Wołkowyska.

A zaś w głowie Alexandra Sapiehi Marszałka Litt: trzey onego Synowie, JW. JX. Józef Koadjutor Wileński, Michał Wojewoda Ziem Podlaskich, Stryjowie, i Kazimierz Leon Generał Artylleryi W. X. Litt: Oyciec JO. Xcia ~~Kazimierza~~ Kanclerza, Sapiehowie, Dóbr nie dzielnych od przedaży Dubrow pozostałych zostali Sukcessorami.

Stali się zarazem ciż JWW. Sapiehowie w głowie Oyca swego Alexandra Sapiehi Marszałka Litt: mocnemi dopominać się krokiem rozpoczętey lityspendencyi Działu u JW. Krystyny z Sapiehow Massalskiey Córki Stolnika Litewskiego, a Ewiktorki W. Marcinkiewicza.

Marcinkiewicz zaś do niczego więcey obowiązany nie byłby, za pociągnieniem do procederu, jako tylo przy Ewiktorce stoiąc, pilnować się? jeżeli Jerzego Sapiehi część Dóbr leżących mianowicie Hrabstwa Zasławskiego od przedaży pozostałego, na Massalskę spadła, nie dostarczy wyrównać części Alexandrowskiey na JWW. Sapiehow przyszłey.

To jest: gdyby przez dział procederowy, przez wymiar dystynkcyą gruntow, i poddaństwa całego Hrabstwa Zasławskiego z Dubrowami, na dwie równe schedy dzielić się powinnego w pozostałości od przedaży Dubrowskiey w całym Hrabstwie Zasław:

i Fol-

i Folwarkach do niego należących na schedę Alexandra Sapiehi tyle gruntow in quantitate & bonitate Sukcessorom onego nie dostarczało (ile z Schedy JW. Massalskiey przez przedaż Oyca jey attinencyi Zasławskiey) do Aktorstwa Marcinkiewiczowskiego odeszło.

W ten czas Marcinkiewicz, nie do utraty Prawa swoiego, lecz do narównania w gruntach i poddaństwie byłby obowiązany.

A wieleby utracił z wyprzedanego sobie Dziedzictwa gruntow i poddaństwa, tyle JW. Massalska Ewiktorka do zupełności wybytego W. Marcinkiewiczowi Dziedzictwa z pozostałego na schedę swą Aktorstwa, przy tymże dziele oddać musiałaby.

Ta a nie inna z rozpoczętey między Rodzicami JW. Massalskiey i JWW. Sapiehow do Działu litispendencyi wypadłaby konkluzya wedle ustaw krajowych Art: 11 i 12 z Rozd: 6.

Ale gdy przedaż Dubrowy Jerzego Sapiehy Stolnika Litt. na Marcinkiewicza uczyniona, nie uszczupliła schedy Alexandrowskiey na Sapiehow spadłey.

Z tey przyczyny nie zdało się JWW. Sapiehom kontynuować z JWną Massalską rozpoczętego z Oycem jey o dział procederu.

Nie pozywali zatym ni JW. Massalskiey, ni W. Marcinkiewicza ad continuationem o dział procederu z powodu wybytego Aktorstwa Dubrow, owszem odstąpiwszy onego, a znaiąc iż scheda Jerzewska Dóbr leżących od przedaży Dubrow pozostała, i na JW. Massalskę po Stolniku Litt: Oycu iey spadła, będzie dostarczaiącą bonifikować wyprzedane Dubrowy.

Y że od uczynioney bonifikacyi, część znaczna Dóbr leżących, tak w Hrabstwie Zasławskim, jako-też w innych teyże JW. Massalskiey w głowie Jerzego Sapiehi należeć będzie.

Przypuścili ią przez ugodliwe Dokumenta do równego z sobą działu, nie pociągaiąc do niego W. Marcinkiewicza, i w ten czas pierszy kroć raz tenże dział Ru 1722 Januar: 5 dnia niby czyniony cum præjuditio pierwszego Prawa Marcinkiewiczowskiego nadmienili, kwestyonować jednak Prawa Marcinkiewiczowskiego, i tymże własnym działem swoim jako późnieyszym nie śmieli.

1746 9bra 23 dnia datowany, eorundem w Sądach Assesorskich przyznany Dzielczy Assekuracyiny Intercyzyiny Zapis między JW. Michałem Massalskim Kasztelanem Wileńskim w osobie Krystyny z Sapiehow Massalskiey Synowey swey z jedney, a między JWW. Sapiehami z drugiey strony zawarty. *Widzieć,*

Pośledniey tenże Dokument Intercyzyiny dzielczy osobliwym swym Dokumentem stwierdzili. *w Dowod*

1747 Junii 17 dnia datowany, Eorundem w Ziemstwie Grodzieńskim przyznany Zapis Roboracyiny Assekuracyiny od JWW. Massalskich JWW. Sapiehom wydany. *Widzieć widimus.*

Pośledniey przystępuiąc do rozebrania Dòbr po Kazimierzu i Krystynie z Hlebowiczow Sapiehach Wojewodach Wileńskich na Jerzego i Alexardra Sapiehow spadłych, a po nich nie dzielnie sobie dostałych, dział generalny Dòbr leżących i ruchomych uczynili.

A per bonificationem rozebranych Dòbr, umarzaiąc pretensyą o przedaż Dubrow, przez Alexandra do Jerzego Sapiehi regulowaną, Summy 30,000 złł: za Dziedzictwo tychże Dubrow od Marcinkiewicza wziętey, JWW. Massalskim przy innych Dobrach i Summach zrzekli się i ustąpili.

Oteż Dziedzictwo Dubrow, jako przez dział kompensowane, żadney sobie salwy do JW. Massalskiey niezachowali, a tym samym do W. Marcinkiewicza w stopniu oney będącego, zachować niemogli, y niezachowali. *W dowod*

1748. Maia 23. datowany, eorundem 24. w Trybunale przyznany wieczysto dzielczy Dokument *od karty 10. do karty 12. czytać, y na karcie 30. 32. 42.*

Pomimo takowy własny dział ciż JWW. Sapiehowie Sukcessorowie Alexandra Sapiehy z JWW. Massalskiemi Sukcessorami JW. Jerzego Sapiehy Stolnika Litt: kondyktowy między sobą in præjudicium pierwszego Prawa Marcinkiewiczowskiego uformowali Dokument, y jego własności, bez niego do swoich kondyktowych wpisali tranzaktow od Prawa przedażnego poźnieyszych, a tym samym nieważnych.

Y aczkolwiek præjudiciose, y nieważnie temiż poźnieyszemi opisami, pierwsze Prawo wieczyste Marcinkiewiczowskie inwalidować zamyślaiąc, do upodobania swoiego proiektowali.

Jednak do powinney siebie ewikcyi obowiązanych znaiąc JWW. Massalskich Ewiktorow W. Marcinkiewicza od teyże Ewikcyi wywolnili, a też ewikcyą Marcinkiewiczowi przez Jerzego Sapiehę opisaną, sami na siebie przyięli, y zarękom ulegać opisali się. *W dowod*

1748. Maia 24. dattna. 1752. Maia 4. dnia w Trybunale aktykowana Assekuracya od JWW. Sapiehow JWW. Massalskim dana *legatur,*

Koleyno po uczynionym dziele z Massalskimi, JWW. Jòzef Koadjutor Wileń: z jedney, Michał Wwda Podlaski z drugiey, a JO. Xże Alexander na ten czas Stta Puńs: a teraz Kanclerz Litt: z trzeciey strony Sapiehowie, czyniąc między sobą dział Dubrowy do Dziedzictwa Marcinkiewiczowskiego należące, wespoł z Hrabstwem Zasławskim præjudiciose sobie przywłaszczaiąc, do tegoż działu wprowadzili.

Jednak niesłuszność w tym razie opisow swoich znaiąc, wcześny na utratę warunek położyli: iż in quantumby w Trybunale przez proceder część jaką Dòbr utracili, tedy to z rownych swych części jeden drugiemu ad proportionem przegraney bonifikować opisali się. *Na co*

1748. 8bra 3. d. dattny, eorun: 4. w Ziem: Słonim: przyznany dział na karcie 16. y 23. *Czytać.*

Bliższa do przekonania uwaga:

W. Marcinkiewicz przed nastaniem, y po nastaniu tych działow, jako Aktor do exempcyi z Possesorami zastawnemi Dubrowskiemi, bez żadney od JWW. Sapiehow przeszkody procedował, a JWW. Sapiehowie znaiąc niesłuszność pretensyi przez poczynione w poźnieyszych od Prawa wieczystego Dubrowskiego działach inwolucye, milczeli, y Proced[illegible] wszczynać nie śmieli. *W dowod*

1738. Marca 8. dnia Dekret oczewisty Trybunalski w Sprawie W. Marcinkiewicza z WW. Wołodkowiczami ex mutuis Actoratibus ferowany.

Którym Dekretem Tryb: Głł: W. X. Litt: summę 51,440. złł: Pol: za Prawem zastawnym dla WW. Wołodkowiczow przysądziwszy, Inekwitacyą WW. Marcinkiewiczom, jako Aktorom do Matści Dubrow decydował. *Czytać Dekret na karcie 20.*

Po opłaceniu takowey summy zeszły Marcinkiewicz Oyciec proceduiącego

cego, jako Aktor juryzdycznie bez żadney ni od kogo kontradykcyi intromittował się. *W dowod.*

1738. Apr: 23. dttną, tegoż Ru Maia 2. w Grodzie M ń: zeznaną Urzędową intromissyą do wieczystey possessyi czytać:

Po obięciu Dubrow W. Marcinkiewicz jako nie wątpliwy Aktor teyże Mtności chcąc one ab onere różnych zastawnych wlewkowych Possesorow za wypłaceniem Summ zastawnych oswobodzić, dalsze swoie dziedziczne Dobra jedynie tym celem powybywał, y wszystkie te summy na perfekcyą y exoneracyą Mtności Dubrow wyłożył.

Jakoż za przypozwaniem siebie przez WW. Russellow w głowie Denhoffow po Białłozorach zastawną summę 32,900. złł: na tychże Dubrowach maiących, zarazem sam idąc ad exemptionem w Tryb: Głł: W. X. Litt: rozprawował się: y sam jednak jako Aktor wszelkie procnderow ciężary y straty dźwigał.

Gdzie Tryb: z oczewistych z Russelami kontrowersyi w twierdzy Prawa wieczystego od Jerzego Sapiehy Marcinkiewiczowi danego y przyznanego, rekognoskuiąc tegoż Marcinkiewicza pewnym Mtności Dubrow Aktorem, oraz jego jako Dziedzica, do spłacenia Zastawnikow obowiązanym przeznaczaiąc, summę 8560. złł: dla WW. Russelow ex massa 32,900. złł: po Białłozorach spadaiącey, na W. Marcinkiewiczu przysądził.

1747. Xbra 1. dnia Dekret Trybunalski między Russelami, a W. Marcinkiewiczem oczewisty, a z dalszemi Possesorami zastawnemi Dubrowskiemi kontumacyiny. *Czytać od karty 73. do karty 78.*

Po opłaceniu vigore takowych Dekretow, sądzonych summ zastawnych dla Tenutorow Dubrowskich W. Marcinkiewicz chcąc dalszych jeszcze tychże Dubrowskich Zastawnikow wyexymować, jako pierwey kondemnuiących się, mianowicie WW. Szabłowińskich y Wołodkowiczow pozwał iterum do Tryb:

Kędy po złączonych między nimi wzaiemnych Aktoratach Sąd Tryb: Głł: W. X. Litt: insistendo znowu wieczysto-przedażnemu przyznanemu od Jerzego Sapiehy Marcinkiewiczowi danemu na Dubrowy Prawu, itidem tegoż Marcinkiewicza za aktualnego Maiętności Dubrow Dziedzica rekognoskuiąc: summy zastawne za Prawami zastawnemi WW. Szabłowińskim 11,000. złł: a WW. Wołodkowiczom tal: bit: 500. na W. Marcinkiewiczu, jako Dziedzicu przysądziwszy, post exolutionem na terminie ktòrych summ, wolną do eliberowanych attynencyi Dubrowskich, idq; do Folwarku y Wsi Goyżewa, do Wsiow Jelonek y Stećkow inekwitacyą W. Marcinkiewiczowi decydował. *W dowod*

1751. Febr: 12. dnia czytać Dekret oczewisty Trybunał: od karty 61. do karty 65.

Tym sposobem W. Marcinkiewicz, jako Aktor oswobodziwszy Dobra Dubrowy, dyfferencye onych wielkim expensem z różnemi granicznikami ułatwiał, od procederow one jako Dziedzic ochraniał, y przez znaczne koszta też zdezolowane Dobra do polepszenia sytuacyi y szacunku gdy zyprowadził.

Na ten czas JO. Xże Kanclerz, mimo Prawo przyznane, Dekretami Trybunalskiemi rekognoskowane, dawnością Ziem: zadzierżane, a wedle Praw Krajowych in ullum dubium provocari nie mogące, nie wczesną y przez działy bonifikowaną uformowawszy do Dziedzictwa Dubrow pretensyą, a co większa, sam będąc W. Marcinkiewicza Ewiktorem, a tym samym nie mogąc być Pretensorem; niewiedzieć quo studio pozwał tegoż W. Marcinkiewicza przed Trybunał y tamże w Regestrach Sądowych wpisał z nim Aktorat,

C za

za przywołaniem zaś onego, tenże JO. Kanclerz wziął na godzinę.

1759. 9bra 2. d. *producitur Excerpt Aktoratu.*

Po takowey zaszłey w Tryb: litispendencyi, JW. Michał Sapieha Krayczy Litt: w owym czasie Marszałek Trybunału Gł: W. X. Litt: Brat rodzony JO. Kanclerza w ten czas Wwdy Połoc: wiedząc dobrze o ważności Prawa wieczystego na Mtność Dubrowy od zeszłego Jerzego Sapiehi Stolnika Litt: Dziada swoiego W. Marcinkiewiczowi wydanego y przyznanego, a do tego informuiąc się o niesłuszney przyczynie zamyślonego przeciw uroczystym Marcinkiewiczowskim Dokumentom przez swego Brata Procederu, nie śmiał tey pretextowey kłótni do dalszych krokow Prawnych dopuścić, y dla tego, jako spólny z Bratem uczestnik osobnym swym listem do JO. Kanclerza, eo zaś tempore Wwdy Połoc: Brata swego pisanym, perswadował mu: aby takowego z W. Marcinkiewiczem niepotrzebnego proceederu odstąpił, i daley tegoż Marcinkiewicza prześladować zaniechał. *Wdowod.*

1759 xbra 6. składa się List, *który czytać.*

Za takową Brata swego perswazyą, będąc wnetrznie JW. Wda Poł: o niesprawiedliwey prozekucyi Dziedzictwa Marcinkiewiczowskiego przekonanym, bardziey, jako ewiktor, nie do prześladowania W. Marcinkiewicza, lecz do zastępowania go od dalszych turbatorow znaiąc siebie być naturalnie obowiązanym, w krótce rzeczonego proceederu w Tryble z W. Marcinkiewiczem wznieconego zaniechał i poprzestał.

A zaś W. Marcinkiewicz mocą prawa swoiego wieczystego, spokoynie w Dziedzictwie swoim zażywał Rządu.

W czasie takowey wieczystey possessyi JO. Xże Jmć Kanclerz Lit: wszedłszy w kontrakt z JW. Przezdzieckim Podkanclerzym Lit: o wieczność Dobr Zasławia Ewikcyi Marcinkiewiczowskiey, i zarękom ulegaiących, i na też Hrabstwo Zasławskie wydaiąc temuż JW. Przezdzieckiemu prawo, a niebędąc Maiętności Dubrow, jako pierwo wyprzedanych, Aktorem, też Dubrowy niemocnie, i nienależnie do prawa późnieyszego inwolwował.

A za tym nabyciem skoro stał się JW. Przezdziecki Hrabstwa Zasławia w stopniu Sapiehow Aktorem, zarazem też stał się i Ewiktorem W. Marcinkiewicza jako Dobra Ewikcyi oddane posiadaiącym.

Lecz tenże JW. Podkanclerzy przeciwnie postępuiąc, zamiast powinney dla W. Marcinkiewicza Ewikcyi, napaśny za poślednim swym Dokumentem, mimo pierwsze Marcinkiewiczowskie prawo, formować poczoł do tychże Dubrow proceder.

Y nie przeglądaiąc znać z Dokumentow wypadaiącey konsekwencyi, że przez posiadanie Hrabstwa Zasławia na Ewikcyą Dubrow przeznaczonego, trzeba według Art: 18. z Roz: 7. wszystkim poprzednikow swoich ulegać obowiązkom; opisaney Ewikcyi y zarękom, a przed sięwzięcie na bez skutecznych umysłach kończyć.

Dobrowolnie w też zaręki podpadaiąc, pociągnął W. Marcinkiewicza Sędziego Ziemsk: Lidzk: do Ziemstwa Wdztwa Mińsk: y na znaczne go narażaiąc expensa, tamże sprawę bez sprawy za poślednim swym præjuditiose na cudze Dziedzictwo od nie Aktora, lecz od Ewiktora wziętym Dokumentem przeciw pierwszemu Marcinkiewiczowskiemu prawu, do Dziedzictwa Dubrow utworzył pretext.

Z którego powodu w tymże Ziemstwie Mińskim, po zaszłych wzaiemnych cytacyach, nastąpił Dekret ex mutuis actoratibus kopią spraw, oraz komportacyą ad mutuam instantiam, z wolnym mówieniem de nexibus juramentorum uznawaiący.

1767 Januarii 30. Dekret Ziemski Miński, *Producitur.*

Przed

Przed uſkutecznieniem którego Dekretu in comportatione JW. Podkanclerzy odumarł.

A w ſtopniu onego Syn jego JW. Dominik Przezdziecki Podkanclerzyc Litewſki Stſta Mińſki teyże nieſłuſzney prozekucyi z W. Marcinkiewiczem w Ziemſt: Mińſkim popierać nie przeſtaiąc, i nie uczyniwſzy pierwſzemu Dekretowi z Oycem ſwym zapadłemu in comportatione Dokumentow ſatysfakcyi, również W. Marcinkiewicza do tego Ziemſtwa Wdztwa Mińſk: zapozwał.

W którym ſądzie ſzukaiąc na uciſki Marcinkiewicza różnych motywow i ſrzodkow, wyiednał to u ſądu; że Aktorat JW. Podkanclerzyca z Marcinkiewiczem do Aktoratu JX. Charewicza Proboſzcza Kraſnoſielſkiego w udzielney ſprawie przypadłego nienależnie przyłączono.

Aże na ten czas W. Marcinkiewicz Sędzia Oiec proceduiącego obłożną chorobą zdięty, w domu naydował ſię, przeto ſupra verum infirmitatem podawał do Ziemſtwa Mińſkiego obmowę.

Sąd jednak Ziem: Mińſki takową obmowę przeciw Konſt: 1764 Roku uchyliwſzy, gdy procedować koniecznie nakazał.

W. Marcinkiewicz przez Plenipotenta ſwego ſtawaiąc, ex vi zachowanego Dekretem pierwſzym Ziem: Mińſk: wolnego mówienia de nexibus na komportacyach juramentorum tak ſatisfakcyi w komportowaniu Dokumentow, jako też o tenże jurament na JW. Podkanclerzycu dopraſzał ſię.

Sąd Ziem: Mińſki zadecydował w prawdzie dla W. Marcinkiewicza też komportacyę ex parte JW. Podkanclerzyca ſubſequi powinną.

Lecz folguiąc zarazem JW. Podkanclerzyca jurament na komportacyi, nie już ſamemu JW. Podkanclerzycowi, jako Aktorowi ſprawy, i zyſku w niey ſzukaiącemu, ani Opiekunom Jmci, ale Plenipotentowi onego, żadnego w ſprawie zyſku, lub utraty nieboiącym ſię: zadecydował, i ſamych nawet Dokumentow komportacyą przez tychże Plenipotentow ad craſtinum nakazał.

W czym W. Marcinkiewicz niemaiąc doſtateczney zwłaſzcza w dniu jednym oznaczoney komportacyi, jako jeſzcze juramentem nie ewinkowaney nie wdaiąc ſię w niebeſpieczeńſtwo ſprawy, kondemnować ſię muſiał, *Wdowod*

1774 Junij 1. dnia Dekret Ziemſki Mińſki comportationis *od karty 18. do karty 26. Czytać.*

Po którym Dekrecie Mateusz Marcinkiewicz Ociec W. Sędziego Ziemſkiego Lidzk: gdy życie zakończył.

W ten czas W. Sędzia Ziem: Lidz: po wynieſionych od ſiebie tak po JW. Przezdzieckiego Podkanclerzyca, jako też po JO. Xcia Jmci Sapiehę Kanclerza Lit: do Ewikcyi, oraz komportacyi pozwach, gdy za przywołaniem Aktoratu takoż do udzielney nienależney ſprawy JXX. Bazylianow Mińſk: i Połockich łączonym zoſtał, w czaſie zaś rozprawy takowych Sądu Ziemſkiego Mińſ: tenże W. Marcinkiewicz doświadczył uciążliwości.

§.

Nayprzod Sąd Ziem: Mińſki decyduiąc kopie ſpraw między JW. Przezdzieckim a W. Marcinkiewiczem, JX. Charewiczem nad przepis Art: 21. z Roz: 4. proceder in principali determinował. *Na co*

1776 8bra 25. dnia *Czytać Dekret Ziemſki Mińſki, a folio 120. ad fol: 125.*

Perconſequens tenże Sąd Ziem: Mińſki z powodu nie naſtąpioney przez JW. Przezdzieckiego i Xcia Kanclerza Lit: komportacyi ſłużących na Dubrowy Dokumentow i niewykonanego na teyże komportacyi juramentu, ony przeciw właſnym poprzedniczym ſwoim wyrokom nie już aktualnemu Plenipotentowi, lecz JP. Szaborſkiemu oſobie obcey, intereſſem i Dokumentami JO. Xcia Jmci Kanclerza niezawiaduiącemu,

wemu, i niby Plenipotentowi od Plenipotenta inſtallowanemu, wykonać nakazał, od którego Dekretu wątpliwą doſtateczność komportacyi decyduiącego, W. Sędzia appellował. *W dowod czytać tenże Dekret Ziemſki Miński, co do komportacyi a fol: 126. ad fol: 127. a co do juramentu i appellacyi a folio 135. ad fol: 137.*

A równie tenże Sąd poſtępuiąc z JW. Przezdzieckim Podkanclerzycem Lit: na przypadłym terminie nie ſamemu JW. Podkanclerzycowi ani Opi kunom Jmci, ale podobnież przez Plenipotenta i Archiwiſtę oſobom uſtronnym do ſprawy niewchodzącym, też komportacyą zaprzyſiądz iterum nakazał. *Czytać Dekret fol: 140.*

A ci zaprzyſięgli tę komportacyą na tym, jako Dokumenta na Dubrowy W. Marcinkiewiczowi in Archivo nie nayduią ſię, i jako onych ſami nikomu nie wydali.

Ale nie na tym! jako ich pryncypałowie, to jeſt: ani JWW. Sapiehowie, ani JWW. Przezdzieccy in præjudicium Marcinkiewicza żadnego Dokumentu u ſiebie nie maią y niezatracili. *Widzieć ibidem fol: 142.*

Po uczynioney takowey niedoſtateczney y niebeśpieczney komportacyi, daley Sąd Ziem: Miń: poſtępuiąc, w ſamey ſprawie, na przeciw zupełnym y uroczyſtym W. Marcinkiewicza Sędziego Ziemſkiego Lidzkiego dowodom, y na przeciw właſnym ſwoim przyczynom, takowe złożył wyroki.

Prawo wieczyſte y aſſekuracyą od JW. Sapiehi Stolnika Litt: W. Marcinkiewiczowi na Dubrow dane, jako przyznane y żadney wątpliwości nie ulegaiące, utwierdził.

Przeciwnie punkta dzielcze ſub actu 1722. między JWW. Jerzym y Alexandrem Sapiehami uczynione, jako nieprawne, y żadnemi aktami przed datą Prawa przedażnego W. Marcinkiewiczowi wydanego, niewſparte procederem in tempore, przed zayściem dawności Ziemſkiey, przez JW. Jerzego Sapiehę reklamowane, y w Exekucyi nie byłe ſkaſſowawſzy. Per contradictoriam potym ſententiam z przyczyn nie do kaſſaty Prawa, ale do wyznaczenia działu, a tym ſamym do twierdzy Prawa Marcinkiewiczowſkiego położonych, przeciwko Artykułom 11. y 12. z Roz: 6. od połowy Dziedzictwa tychże Dubrow W. Marcinkiewicza Sędziego Ziemſkiego Lidzkiego odſądził.

A przy jedney tylko połowie Aktorſtwa Dubrow tegoż W. Sędziego zachowawſzy, drugą połowę pod Aktorſtwo JW. Przezdzieckiego Podkanclerzyca Litt: nullo jure poddał, y w oney pro exemptibili W. Marcinkiewicza prævia 65,000. złch przez Podkanclerzyca exolutione, nie należnie oſądził. *Czytać tenże Dekret od karty 158. do karty 195.*

W koniec tenże Sąd od Praw Krajowych zboczywſzy, acz pierwſzym ſwoim początkowym wyrokiem Prawo wieczyſte y aſſekuracyą Marcinkiewiczowi dane utwierdził, bez ſkutkow jednak je zoſtawił, gdy zaręki pro contraventione tymże opiſem zaſłużone bezprzyczynnie uchylił y od płacenia onych bezprawnie JW. Przezdzieckiego y Sapiehow uwolnił. *Czytać Dekret na karcie 259.*

Co większa zwrótu expenſow znacznie przez W. Marcinkiewicza wydanych na JWW. Sapiehach y Przezdzieckich nie ſądząc, przeciwnie jeſzcze za Expens 300. złch Pol: na W. Marcinkiewiczu wſkazał, *Na dowod*

1777. *Febr: 17 Czytać takowy Dekret Ziem: Miński co do Expensow Prawnych folio 260.*

Od którego Dekretu y wſzyſtkich uciążliwości W. Sędzia Ziem: Lidzki

ki mocą Prawa założył przed Trybunał W. X. Litt: apellacyą, *Którą w tymże Dekrecie a folio 282. ad folium 284. czytać.*

Mocą zaś takowey appellacyi gdy zawołaną pierwſzy raz tą ſprawa z JW. Dominikiem Przezdzieckim Staroſtą Mińſkim w Trybunale była, po złączonych w ów czas obu-ſtronnych Aktoratach zapadł Dekret paritatis

1779. Auguſta 22. dnia Dekret Trybunalſki paritatis *widzieć.*

Po tym Paritatis zapadłym Dekrecie ſkończył życie JW. Staroſta Mińſki, z Sukceſſorem przeto jego y Opiekunami w gòrze wymienionemi, gdy w Roku 1785 przypadła znowu taż ſama ſprawa do oſtatecznego wyroku, na ten czas po kilku Akceſſoryach na zerwanie ſprawy nieſłuſznie formowanych, a za nieudaniem ſię onych, po odbytych Produktach y Replikach, jedynie na zwłókę czasu y wycienczenie W. Marcinkiewicza Expenſami, tak Opiekunowie jako y małoletni Aktor ultymarnie kondemnować ſię dopuścili.

1785. Junii 25. Dekret Trybunalſki po kilku oczewiście odeſzłych Akceſſoryach kontumacyiny *producitur.*

Na exekucyą ktòrego Dekretu ſprowadzał W. Sędzia Marcinkiewicz Urzędnika dla tradycyi, lecz uczynienia oney w zaſtawie JW. Starościna Mińſka Matka Imieniem ſwoim y małoletniego Syna Aktora dwókrotnie niedopuściła, a w Wiażyniu imieniem Opiekunow y znowu małoletniego Aktora fortiter broniono, świadczą o tym

1785. Julii 12. obwieſzczenie, y tegoż Roku Mca Auguſta 8. dnia y 24. liſty Urzędowe teſtymonialne.

O Peny więc kontrawencyine, o expens nowy ratione oſtatecznego Dekretu kontumacyinego znieſiony, niemniey o domierzenie w całku ſprawiedliwości wedle proźb na czele położonych od W. Sędziego Marcinkiewicza

Składaią się Pozwy.

UDZIELNY PUNKT SPRAWY:

W. JP. Stanisława Marcinkiewicza Sędziego Ziem: Lidz:

Przeciw:

JPP. Wilamowskim, i Leonowiczom, tudzież J. X. Charewiczowi Proboſzczowi Kraſnosielskiemu.

w Prośbach:

1mo: O podnieſienie Dekretu Ziem: Wwttwa Min. w Ru 1777. Febr: 17 dnia zapadłego, iako przeciwko Dekretom Trybunalſkim do płacenia uſtronnych ſuperatowych Długow JPP. Wilamowſkim i Leonowiczom W. Marcinkiewicza zniewalającego, i przeto zaappellowanego.

2do: O uchylenie całkowitey JPw Wilamowſkich pretensyi, iako nie należnie do W. Sędziego uformowaney, a odesłania oney do WW.

D Ruſſe-

Ruſſelow w ſtopniu Wch Białłozorow Zawodcow attinencyi Dubrowſkich.

3tio: O uznanie W. Sędziego Ziem: Lidz: podług wieczyſtego prawa przedażnego, do Folwarku i wsi Epimachow, iako attynencyi Dubrowſkich wolney Inekwitacyi

Y o uznanie z teyże nie ſłuſzney poſſeſſyi, Inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi.

4to: O Expensa prawne.

Zeſzła IP. *Kryſtyna* z Frąckiewiczow Krzyſzkowſka Chorążyna Wil: maiąc z pierwſzym Mężem Krzyſzkowſkim iedną Córkę Annę Krzyſzkowſkę, po śmierci tegoż Męża, doſtała ſię w powtórne Małżeńſtwo W. IPanu Ierzemu Chreptowiczowi Sttcie Haienſkiemu, i z nim Katarzynę Chreptowiczownę drugą Córkę ſpłodziła, a maiąc ſwey własney w gotowiznie ſummy 42,900 złłt: oną do ſummy tegoż powtórnego Męża ſwego 27,100 zł: Pol. dołączywſzy, takową ſummę 70,000 zł. JWm IPP. Karolowi i Katarzynie z Xżtt Radziwiłłow Hlebowiczom Sttom Zmudz: na Zapis z Ewikcyą i lokacyą na Dobrach Dubrowach w Wttwie Min: leżących, pożyczyła.

Poślédniey taż IP. *1mo* Krzyſzkowſka, *2do* Chreptowiczowa czyniąc oſtatniey woli ſwey Teſtament, i rozporządzaiąc onym wſzelki ſwoy maiątek, ſummę, mianowicie 70,000 zł. na Dubrowach lokowaną, to ieſt powtórnego Męża ſwego 27,100, złłt. a ſwoią właſną tamże złączoną 42,900 zł. od Hlebowiczow należącą rekognoſkowawſzy, tę ſummę ſwą 42,900 zł: przy innych leżących Dobrach Córce ſwey pierwſzego małżeńſtwa Annie Krzyſzkowſkiey w zamęściu Denhoffowey oznaczyła.

Drugiey zaś Córce powtórnego małżeńſtwa Katarzynie Chreptowiczownie in voto Czyżowey Podkomorzyney Wileń: Babce Oyca W. Marcinkiewicża proceduiącego, 10,000 złt: na Mttści Szacku zapiſała, i ſama odumarła. *W dowod:*

1658. Auguſta 22 datowany, a 1659. Maia 13, w Grodzie Brzeſkim aktykowany, czytać Wney Chreptowiczowey Teſtament w Dekrecie Trybunalſkim 1747, Xbra, 1. dnia ferowanym na karcie 67, i 68.

Po zeyściu Jeymć Pani Chreptowiczowey, również powtórny jey Mąż Ierzy Chreptowicz Córce ſwey Katarzynie Chreptowiczownie in voto Czyżowey podług pomienioney dyſpozycyi żony ſwey, Summę ſwą 27,100. złtch na Maiętności Dubrowach pozoſtałą, jako naturalney Aktorce zoſtawiwſzy, żyć poprzeſtał.

W ten czas Jan i Joanna z Krzyſzkowſkich Denhoffowie Ciwunowie Wileńscy, maiąc ſobie zaſtawne Prawo w Summie 70,000 złtch przez Chreptowiczow Rodzicow ſwych na Maiętności Dubrowach lokowaney od JWch Hlebowiczow Aktorow na też Dubrowy w Roku 1663 Maia 20, dane, i przyznane, ex maſſa teyże ſummy zaſtawney, ſummę 27,100 złłt. dla Wch *Kazimierza* i Kryſtyny z Chreptowiczow Czyżow Podkomorzych Wileńſkich leżącą, i Teſtamentem zeſzłey Matki ſwey przeznaczoną bonifikuiąc.

Niemniey Summę 10,000 zł. przez tęż zeſzłą Chreptowiczowę Teſtamentem dla Córki ſwey Czyżowey na Dobrach Szacku zapisaną, ciż Denhoffowie z tychże Dobr ſwoich Szacka znoſząc, i oną do Summy wyżey rzeczoney 27,100 zł. na Dubrowach będącey przyłączaiąc, w takowey ogulney Summie 37,100 złłt. połowę

Mttści

Mttści Dubrowow Prawem zaſtawnym oddzielić, i poſtąpić dla tychże Czyżow opiſali ſię. *W dowod:*

1671\. Maia 2. datowany, et eorundem w Trybunale przyznany Dokument ugodliwy Aſſekuracyiny, między Denhoffami a Czyżami zawarty, *czytać w tymże Dekrecie Trybunalſkim* 1717. *od karty* 69, *do kar:* 70.

Po zawarciu takowych opisow JWni Denhoffowie zoſtawiwſzy po ſobie Sukceſſorkę Corkę ſwą Maryannę Denhoffownę in voto Chrapowickę Kaſzt: Smol: ſami odumarli.

Jan zaś i Maryanna z Denhoffow Chrapowiccy, iako naturalni Sukceſſorowie, czyniąc zadoſyć Rodzicow ſwoich Opisom z WWmi Czyżami poſtanowionym, połowę Mttści Dubrow za ſummę 37, tyſięcy ſto zł. oſobnym działem dla W. Czyżą Podkom: Wileń: exdywidowali. *Na dowod:*

1681\. Junii 26 czyniony, eorundem w Trybunale przyznany czytać takowy Dział w tymże ſamym Trybunalſkim Dekrecie na karcie 70.

A tak mocą takowego Działu Wżni Czyżowie i Chrapowiccy całych Dobr Dubrow cum attinentijs ex maſsa ſummy zaſtawney 70,000 zł. połowicznemi ſtali ſię Poſſeſſorami. to ieſt Wżni Czyżowie w Summie 37,100 zł. a Wni Chrapowiccy w Summie 32,900 zł.

Pod czaſem ktorey poſſeſſyi Wni Chrapowiccy ſpłodziwſzy Córkę Kornelę Chrapowickę w zamęściu Białozorowę, ſam w krótce gdy życie zakończył.

Zona iego Ieymć Pani Maryanna z Denhoffow Chrapowicka w Wdowim ſtanie pozoſtała, Teſtamentem Córce ſwey Kornelij z Chrapowickich Białłozorowey, Podkomorzyney Wiłkomirſkiey między innemi Dobrami, Summę na Dubrowach będącą dysponowała.

Oſobno IPani Annie z Chrapowickich Lackiey Babce W. Marcinkiewicza Sędz: Ziem: Lidz: 10,000 zł. Pol. na Mttści Dekſznianach zapisała.

1697\. Xbra 22 czyniony, 1698. Ianuar: w Grodzie Min: aktykowany czytać Teſtament W. Chrapowickiey w owymże Trblm Dekrecie Fol. 70.

A W. JP. Staniſław Białłozor Podkom: Wileń: będąc za zapisami żony ſwey de domo Chrapowickiey ſobie danemi, na połowie Maiętności Dubrow w Summie 32,900 złłt. Aktorem, też połowę obciążył długami, i rożnym oną przezaſtawnemi prawami nad proporcyą ſummy ſwey pozawodził.

Na oſtatek u JP. Iana Siellawy in paratis 800. TB. pożyczył, oraz 100. Tal: na zaſiew, tudzież na okupno dwuch wſiow: Jelonek, Ogrodnikow, i Uroczyſzcza Turkowſzczyzny attynencyi Dubrowſkich na ten czas w zaſtawie u JP. Michała Dylewſkiego w 1,000. Talarach, a Folwarku Epimachow u JP. Kazimierza Hranickiego we 200. Talar: przez ſiebie zaciągnionych, in ſumma 2,100 Talar: pro exoneratione Zaſtawnikow dopisawszy, in univerſum w ſummie 1,200, TBtch część ſwoią całą Mttści Dubrow tenże W. Białozor rzeczonemu Siellawie prawem zaſtawnym wlewkowym z wolnym okupnem dalſzych attinencyi zawiodł, i do poſſeſſyi transfundował. *Na co:*

1710\. *Marca* 20. *dnia Czytać Prawo Zaſtawne w Dekrecie ibidem folio* 71.

Za ktòrym Prawem zaſtawnym JP. Siellawa będąc Poſſeſſorem części Maiętności Dóbrow, Poddanego Antoniego Szuchę we Wſi Bortnikach mieſzkaiącego, a Prawem zaſtawnym przez pomienio-

nionego Białłozora JP. Floryanowi Buywidowi we 190. złł: onerowanego okupił.

A osobno dług za Obligiem tegoż Białozora JP. Władysławowey Modzolewskiey z procentem in quantitate 1300. złł: podług Dekretu Trybun: w Ru 1715. Apr: 15. wypłacił.

Pośledniey tenże Siellawa część pomienioną Dubrow sobie od Białłozora zastawioną Prawem transfuzyinym wespół z summą sobie należną, i pretensyami W. JP. Franciszkowi Wołodkowiczowi Woyskiemu Miń: przezastawił.

Podobnymże sposobem W. JP. Wołodkowicz za Possessyi swoiey przezastawney Folwark Rozmysłowszczyznę od Dubrow odłączony, a przez Białłozora JP. Sylwestrowi Penszeńskiemu zastawiony za summę 650. złł: okupiwszy, i maiąc gotowey swey summy na Dubrowach in universum 10,340. złł: inkluduiąc w to i summę pretensyiną, tak tę pomienioną summę, jakoteż Prawo zastawne od Siellawy sobie dane, oraz samą possessyą części Dubrow na osobę JP. Tomasza Zydowicza ze wszystkiemi wlewkami transfundował.

Na mocy których wlewkow i przezastawnego Prawa JP. Zydowicz będąc połowy Dubrow z głowy Denhoffow wyszłey zastawnym Possessorem, Wieś Ogrodniki do Dubrow należące przez Białłozora, takoż JP. Władysławowi Wielamowskiemu Regen: Ziem: Miń: w summie 500. Talarach zastawioną okupił, i wlewek na nią sobie otrzymał.

Miał zatym tenże JP. Zydowicz supra fundum połowy Dubrow należącey sobie summy 14,340. złł: w ktòrey summie też połowę Dubrow mocą Prawa sobie służącego possydował. *W dowod Czytać tenże Dekret Trblski od karty* 72. *do* 73.

Drugiey zaś połowy Dubrow, to jest: summy zastawney 37,100. złł: Pol: w głowie zeszłey Katarzyny z Chreptowiczow Kazimierzowey Czyżowey Podkomorzyney Wileń: na Córkę oney Barbarę Czyżownę in voto Stanisławową Marcinkiewiczowę Sędzinę Ziem: Upitską spadłey, zeszły Mateusz Marcinkiewicz Ociec proceduiącego naturalny tey summy po Matce Aktor, wespół za osobnemi Dokumentami od drugich Konsukcessorow sobie danemi, oraz za Dekretami Trybunalskiemi będąc zastawnym Possessorem.

w Czasie tey zastawney possessyi, gdy za Prawem przedażnym od JW. Jerzego Sapiehi Stolnika Litt: w Roku 1726. 7bra 2. dnia sobie danym, eorundem w Trybunle przyznanym stał się wieczystym całości Maiętności Dubrow cum omnibus attinentiis Dziedzicem.

w Ten czas chcąc też Dubrowy, jako Aktor od wszystkich różnych Tenutorow oswobodzić, a nie maiąc zarazem in paritas summy na spłacenie całkowitych onerow wystarczaiącey?

Nayprzód u JP. Zydowicza w summie 14,340. złł: za Prawami Białłozorowskiemi połowy Dubrowow zastawnego Possessora dobrawszy, do wyrażoney summy 37,100. złł: w takowey summie in universum zniesioney 51,440. złł: obie połowy tey Mttności Dubrow całkiem temuż Zydowiczowi Prawem zastawnym od siebie zawiodł i postąpił. *Na co.*

1729. Aprila 24. dane, eodem Anno Maja 28. w Trybunale przyznane Prawo zastawne od Marcinkiewicza Dziedzica Dubrow Zydowiczowi dane. *Widzieć tamże w Dekrecie Trybunl: fol:* 74.

Gdy zaś JP. Zydowicz całości Dubrow zastawny possessor, też Maiętność Dubrowy wespół z summą zastawną, znowu od siebie prawem

wem transfuzyinym W. JP. Wołodkowiczowi Stoln: Miń: przelał, i do posseffyi onego oddał.

Tedy W. JP. Marcinkiewicz Ociec proceduiącego ufposobiwfzy się na oddanie fummy, a oraz pozwawszy W. Wołodkowicza przed Trybunał do Exempcyi, za nastąpionym Dekretem Trybunalskim, fummę zastawną 51,440. złł: JP. Wołodkowiczowi wypłacił, a sam jako wiecznik do całości Dubrow inekwitował się. *Na dowod.*

1738. Marca 8. Dekret Trblski na kar: 20. a za nim Intromissyą Urzędową. *Czytać.*

Tym więc sposobem, nietylko z własnego długu, ale też z Białłozorowskiego 14,340. złł: do Prawa Zydowiczowskiego weszłych W. Sędzia Dubrowy oswobodził.

Aże jeszcze niektóre attynencye Dubrowskie, jako to: Epimachi, i dalsze przez różnych Tenutorow w różney fummie posiydowane były?

Tedy zeszły W. Marcinkiewicz Sędzia Grodzki Lidz: Dziedzic, usiłuiąc i z temiż Tenotarami, tak względem Posseffyi, jako też o poczynione przez nich w tych attynencyach dezolacye, rozprawić się, i całkowicie do Dziedziczney swey pryiść Posseffyi.

Pozwał onych, jako to WW. JPP. Wielamowskich, Wołodkowiczow, Szabłowskich, Russelow z stopnia Białłozorowskiego pretensorow do Trbłu.

Gdzie za przypadnieniem sprawy z Aktoratu WW. JPP. Zofii z Białłozorow Matki, Stanisława, Kazimierza, Michała Synow Russelow, gdy dalsi JPP. Zastawnicy nie stanęli, Trybunał Gł: W. X. Litt: przystępuiąc do rozważenia Kategoryi tychże Wch Russelow z W. Marcinkiewiczem, co do pretensyi Russelowskiey o resztuiącą fummę *ex massa* 32,900. złł: przez zeszłą Kornelę z Chrapowickich Białłozorową Mężowi swemu na Dubrowach zapisaną; osobliwie co do fummy 4000. złł: za Prawem Wołodkowicza na Epimachach, i Bortnikach attynencyach Dubrowskich JP. Wertyńskiemu zapisaney, a od Wertyńskiego WW. Tyzenhauzom Starostom Dyamen: przelaney, a przez JWW. Oskierkow Sttow Mozyr: rekwirowaney, taki między temiż stronami położył wyrok.

Za Testamentem zeszłey Chrapowickiey Kasztelanowey Smoleńskiey fummę 10,000. złł: dla zeszłey W. Marcinkiewiczowey na Maiętności Dekśniańach zapisaną, W. Marcinkciewiczowi, jako Sukcessorowi należącą przysądziwszy, oraz fummę 14,300. złch długu zeszłego Białłozora do Prawa Zydowiczowskiego weszłą, potym z nakazu wyżey położonego Dekretu Trybunalskiego W. Wołodkowiczowi wlewkowemu od Zydowicza Dubrow Posseffsorowi przez W. Marcinkiewicza opłaconą, potrąciwszy & *in unum* 24,340. *złł: pro persoluto* przyiąwszy, resztuiącą fummę ex massa fummy 32,900. złł: na połowie Dubrowow przez Denhofow lokowaney, to jest: 8560. złł: dla WW. Russelow w stopniu Białozorow przeznaczył.

A z przyczyny? iż niektóre attynencye od połowy Dubrow przez Białłozorow odłączone, i różnym Jchmościom pozawodzone, nie okupione jeszcze zostały, niemniey: że przez samych zawodcow, to jest Białłozorow, i przez ich Sukcessorow oswobodzone być powinne.

Przeto Trbł też resztuiącą 8560. złł: Białłozorowską fummę nie iuż *in paratis* do oddania Russelom przysądził.

E Lecz

Lecz aby W. Marcinkiewicz, jako Dziedzic, przychodząc *ad Exemptionem* Dubrowſkich attynencyi przez Białłozorow zaſtawionych tymże Zaſtawnikom nie więcey? jak tylko te 8560. złłch wypłacił.

A jeżeliby ſię więcey nad 8560. złł: długu Białłozorowſkiego na attynencyach Dubrowſkich pokazało, i tey ſummy na okupienie onych nie wyſtarczało? tedy to z własnych Dóbr, i ſumm Ruſſelowſkich, nie pociągaiąc W. Sędziego, tymże Ruſſelom Exenerować nakazał.

Gdyby naoſtatek dla ſuperaty tych długow Białłozorowſkich ſumma 10,000 złł: vigore Teſtamentu zeſzłey Chrapowickiey W. Marcinkiewiczowi przyſądzona bonifikowaną być nie mogła, tedy i takową ſummę aby JPP. Ruſſellowie de proprio ære W. Marcinkiewiczowi wypłacili, decydował.

A WW. Ruſſelom Repetycyą na tychże Dobrach Dekſznianach przeznaczył.

Co zaś do ſummy 4000 złł: za Prawem zaſtawnym W. Wołodkowicza Wertynſkiemu na wſie Epimachi i Bortniki danym, poſt in personas WW. Tyzenhauzow Staroſtow Dyameńſkich przelanym, przez WW. Oſkierkow Sukceſſorow po Staroſtach Dyameńſkich pretendowaney, Trybunał Głł: W. X. Litt: również repetycyą takowey ſummy na Dobrach i ſummach Wołodkowiczowſkich gdziekolwiek będących dla WW. Staroſtow Mozyrſkich rezerwował. *W dowod.*

1747 Xbra 1. dnia ſkłada ſię Dekret oczewiſty Tryb: ktory od karty 75 do karty 79 czytać.

A zaś dalſi rowníe pozwani attynencyi Dubrow: tenutores nie maiąc Prawa do poſiągania własności Marcinkiewiczowſkiey, a chcąc ſię nie co na ńey zabawić, mianowicie JPP. Wielamowſcy, jako z uſtronia wlewki na dziedzictwie Marcinkiewicza maiący, pociągaiącego do dalszych expens dali ſię kondemnować. *W dowod widzieć w tymże oczewiſtym Trybunalſkim Dekrecie zapisaną kondemnatę cum libera præoccupatione attinencyi Dubrowſkich Goyżewa, Jelonek, Epimachow i innych na karcie* 100 *cum ſolennitatibus ſprowadzoney exekucyi.*

Czasu takowey konwikcyi ci to nieſłuſzni Dzierżawcy bardziey ku ſzkodzie Aktora Folwarki dezoluiąc, do dalszego procederu znowu ſtali ſię przyczyną, dla czego wraz po ſprowadzoney exekucyi, przez W. Sędziego na Trybł: adcytowani zoſtali.

Kędy JPP. Wielamowscy i Rufselowie iterum z aktoratu W. Marcinkiewicza gdy kondemnować ſię dopuścili? A zaś między JPP. Szabłowińſkiemi i Wołodkowiczami ſtawaiącemi Trybunał kategoryą W. Marcinkiewicza oczewiście rozſądził. *Jako to:*

Mocą prawa wieczyſtego W. Sędziemu na dziedzictwo Dubrowow ſłużącego, oraz moc pierwſzych Trybunalſkich Dekretow, znowu tegoż W. Sędziego Aktorem rekognoſkuiąc.

Z przyczyny nie ſtania WW. Ruſſelow do exoneracyi długow Białłozorowſkich temiż Trybunalſkiemi Dekretami przeznaczonych, ſummy JPP. Szabłowińſkim 11,000 złł: na folwarku Goyżewie, i wſi Jelonkach za prawem zaſtawnym W. Władyſława Wielamowſkiego Regenta Ziem: Miń: będącey: oſobno WJP. Mikołajowi Wołodkowiczowi Stolnikowi Wendeń: Talarow 500 za prawem wlewkowym JPani Plewaczyney na wſi Steckach opisaney exolutionem przez W. Marcinkiewicza przeznaczywszy, wolną do tychże attinencyi Goyżewa, Jelonek i Steckow W. Marcinkiewiczowi jako Aktorowi inekwitacyą uznał.

A że

A że W. Marcinkiewicz wedle Dekretu oczewiſtego Tryb: 1747. Xbra 1. dnia nie więcey obowiązany był płacić jak 8560 złł: tedy Trybunał o ſuperatową ſummę repetycyą na WW. Ruſselach, Wielamowſkich i Plewakow W. Marcinkiewiczowi zachował. *W dowod.*

1751 Febr: 12 dnia Dekret Trybunalſki między JPP. Szabłowińſkiemi i Wołodkowiczami oczewiſty, a na WW. JPP. Wielamowſkich, Ruſſelach i dalsdych z wſkazem ſummy 34,020 złł: mianowicie na Wielamowſkich, jako powtóre kondemnuiących ſię ad fortem executionem producitur, który od karty 53 co do kondemnaty, a od 61 do 69 co do Dekretu oczewiſtego.

Wedle którego Dekretu W. Marcinkiewicz, JPP. Szabłowińſkim 11,000 złł: a JP. Wołodkowiczowi 500 Talarow opłacił, pretenſye wſzyſtkie ex Poſſeſſo winikłe zaspokoił, & per inequitationem takowe wyeximowane przez ſię Folwarki do swoiey dziedziczney obiął poſſeſſyi, a oraz przez tychże Szabłowińſkich i Wołodkowicza tak z oddania ſummy, jako-też ze wſzelkich pretensyi zakwitowanym zoſtał. *Na dowod*

1751. Apr: 23 dnia Kwitacye W. Marcinkiewiczowi ſłużące producuntur.

A JPP. Wielamowſcy ad fortem executionem kondemnowani ſprzeciwiaiąc ſię Dekretowi ultimarnemu, po wydanym obwieſzczeniu, in termino tentuiącemu Urzędnikowi inekwitacyi do Epimachow bronili, w peny kontraw: popadli. *Na co*

1751 Marca 30 Obwieſzczenie z dowodem pokłada ſię.

Tegoż Ru Apr: 27 dnia Teſtemoniales Urzędowe odprawioney exekucyi *prtr.*

Przypozwani iterum JPP. Wielamowſcy o kontrawencyą Dekretom do Trybunału, po naſtąpionych Dekretach odkładowych unikaiąc od rozprawy, trzeci raz kondemnowali ſię.

1753 9bra 5 Pozew z dowodem.

1753 Febr: 28 jeden, 1754 Marca 23 drugi Dekreta odkładowe *producuntur.*

1755 Marca 5 Dekret Trybunalſki z WW. Ruſſelami Remiſſyiny, a na JPP. Wielamowſkich Kontumacyiny ultymarny fortis executionis z wſkazem ſummy 36,030 złł: cum inequitatione do Folwarku Epimachow i Turkowſzczyzny otrzymany, *producitur cum ſollenitatibus odprawioney exekucyi.*

A tak Panowie Wielamowſcy przez cały prawie wiek tegoż W. Marcinkiewicza do nieuſtannych expensow przywodząc, ledwo w Ru 1756 do rozprawy przyſtąpili, a nie żądaiąc jednak finalnego rozſądku, dyllacyami czas zwlekali. *Na co*

1755 9bra 26 Pozew, 1756 Febr: 28 Dekret Trybunalſki per generalem ſprawę na drugą Kadencyą odkładaiący, *producitur.*

1757 Marca 9 Dekret Tryb: Inkwizycyą i ſzkod weryfikacyą z Tenuty Epimachow naznaczaiący.

Nim takowe Inkwizycyi i weryfikacyi Akta expedyowane zoſtały, W. Marcinkiewicz Sędzia Ziem: Lidz: przy ſporządzonym i podpisanym przez ſię Regeſtrze pretenſyi na JPP. Wielamowſkich o nie ſłuſzną Poſſeſſyą w Grodzie Miń: Manifeſtował ſię.

1757 Xbra 29 Proceſs z Regeſtrem *videatur.*

1757 Xbra 25 obwieſzczenie z dowodem producitur.

1758 Januarii 9 expedyowane zoſtały in fundo Epimachow Akta Inkwizycyi i weryfikacyi, *które producuntur.*

Po takowym expedyowaniu Aktow nie uniknął jeszcze zeſzły Marcinkiewicz dalszych expens, po wydaniu po JPP. Wielamowſkich

do oczewiſtey rozprawy przed Trybunał pozwow, znowu tam że przez lat trzy Remiſſyine naſtąpiły Dekreta. *Na co*

1758 Januar: 10 Pozew z dowodem.

1758 Marca 11 jeden, 1759 Febr: 23 drugi, 1760 Marca 15. 3ci, *trzy odkładowe producuntur Dekreta.*

w Roku 1764 naſtąpiła Konſtytucya Coron: wſzyſtkie ſprawy ad minus Subſellium z Trybunału wyſyłaiąca.

Według którey W. Marcinkiewicz pozwał JPP. Wielamowſkich, Ruſſelow, i dalszych do Ziem: Wdztwa Miń:

1775 Julii 5 pozew do Ziem: Miń: z dowodem *producitur.*

Urząd Ziemſki Mińſki nad przepis Ordynacyi Trybunalſkiey przez Konſt: 1726 Reaſſummowaney poſtępuiąc, na kondemnaty przez W. Marcinkiewicza na Wielamowſkich otrzymane warowania locum ſtandi nie naznaczaiąc, one ad principalem bezprzyczynnie ſuſpendował. *Widzieć Dekret folio* 129.

W ſamey ſprawie tenże Sąd Ziemſki niezachowuiąc ſię wedle Dekretow Trybunalſkich, i nieodſyłaiąc tychże Wielamowſkiah do WW. Ruſſelow Sukceſſorow Białozorowſkich jako ich zawodcow i Ewiktorow, lecz W. Marcinkiewicza do znoſzenia ſuperatowey ſummy nad 32,900 złł: jako po opłaceniu teyże ſummy nie obowiązanego, nad przepis prawa Statutowego Art: 20 R. 7 do znoſzenia obowiązuiąc, nie tylko ſummę 1700 złł: naddatkowie przez Białłozora zaciągnioną za Prawem zaſtawnym, lecz nawet za obligiem od tegoż Białłozora Ancutom wydanym, a niewiedzieć quo jure Wielamowſkim doſtałym 100 TBch z procentem przeciw Art: 18 z Rozd: 7 po zmarłey głowie od płacenia procentu nawet samych dłużnikow uwalniaiącemu cum altero tanto 1600 złł: in ſumma 3300 złł: na Epimachach nie ſłuſznie ſądził. *Czytać od karty* 234 *do karty* 242.

Oſobno za pretenſyą Petelczycowſką niby za poczynione budowle rekwirowaną przy gołoſłownym juramencie na W. Marcinkiewiczu i Epimachach 1300 złł: tymże Wielamowſkim nie ſłuſznie decydował.

A pretensye wſzyſtkie W. Sędziego przez weryfikacyą ewinkowane nawet 70 złł: w Linii realney będące bezprzyczynnie uchylił. *Czytać tenże Dekret od karty* 242 *do karty* 245.

Pen kontrawencyinych za ſprzeciwieńſtwo Dekretom na WW. Wielamowſkich nie uznał.

Expensu na procedr i tak wielką konwikcyą przez lat kilkadzieſiąt wiedzioną dla W. Sędziego na tychże JPP. Wielamowſkich nie więcey ſądził, jak tylko 1200 złł:. *Czytać od karty* 256.

Inekwitacyą do Epimachow nie już jednemu W. Sędziemu, lecz i JW. Przezdzieckiemu nullius juris pretensorom do połowy uznał.

1777 Febr: 17 dnia Dekret Ziem: Miń: *czytać.*

Od takowego Dekretu W. Marcinkiewicz Sędzia do Trybunału przez podane in ſcriptis punkta appellował.

A za appellacyą do poprawy tegoż Dekretu po Dekrecie Tryb: paritatis 1779. Aug: 2. d. Pozwy nowo wydane przez Tryb: składaią ſię.

Co do JX. Charewicza Proboſzcza Kraſnoſielskiego.

1mo: *O utwierdzenie Dekretu Ziem: Lidz: jako nieſłuſznie przez JX. Proboſzcza appellowanego, co do ſkaſowanego zapiſu titulo Funduſzowego.*

2do:

2do: *O podniesienie tegoż Dekretu, co do ruchomości y expensow sądzonych dla JX. Charewicza, jako nieprawnego y przeto przez W. Marcinkiewicza appellowanego.*

3tio: *O peny appellacyine y o restytucyą expensow prawnych przed appellacyą y po appellacyi, z okazyi JX. Charewicza poniesionych.*

Mniemany Fundusz jakoby przez Mikołaja Krzysztofa Radziwiłłę Marszałka Nadwor: w dacie 1577. Maia 15. dnia czyniony prawdziwy? czyli jest zmyślony, z oboyga nie ma Prawa za sobą w dopominku wypisanych w nim włok 31. morgow 17. prętow 10. z Dòbr Dubrowy do Folwarku Goyżewicza.

Jakimkolwiek bowiem on tworem wzioł swoie nastanie, niekonieczną jest potrzebą dochodzić, dość na tym do jego upadku, że nie przyznany, wedle Konstytucyi 1576. nie Intromitowany, przez 200. z gurą lat nie exekwowany, w żadne Akta nie wprowadzony, procederem żadnym w czasie nie wsparty, kilku-nasto dawnościami Ziem: w Art: 45. z Roz: 3. y 91. z Roz: 4. umorzony y znikczemniony, został.

Słusznie zatym Sąd Ziem: takowy titulo fundusz skassował. *Czytać Dekret od kar: 210. do 229.*

Ale nie słusznie tenże Sąd Ziem: postąpił, gdy ruchomość własną Marcinkiewiczowską z Kościoła Dubrowieńskiego JX. Charewiczowi Proboszczowi Krasnosielskiemu nie słusznemu pretensorowi bez żadnego zgoła dowodu, za niejakowemiś zaocznemi wizytami extradować nakazał. *Czytać od karty 229. Dekret Ziem: Lidz:*

w Reszcie nie iuż JX. Charewicza jako niesłusznego w sprawie do expensow przyczyńcę, lecz W. Marcinkiewicza od napaśney pretensyi odwodzącego się karząc, 300. złł: expensu dla tegoż JX. Charewicza nie słusznie wskazał. *Czytać Dekret na kar: 257.*

Należy więc Dekret takowy co do skassowanego funduszu utwierdzić, penami appellacyinemi JX. Charewicza za appellacyą w tym razie nie słuszną ukarać, w dalszych zaś punktach jako nie prawnych, i przeto appellowanych, skassować, i restytucyą Expensow wedle Petytow nakazać.

Y o to Pozew.